

Geachte burgemeester Stemerding, beste Nadine,

Na me bijna vijf jaar met trots ingezet te mogen hebben als gemeenteraadslid voor Voorschoten, moet ik hierbij mijn raadslidmaatschap opzeggen per 8 december. Begin volgend jaar zal ik met mijn gezin naar München verhuizen, omdat mijn echtgenote daar een nieuwe baan heeft gevonden. Dat betekent dat de laatste gemeenteraadsvergadering van 2022 ook mijn laatste zal zijn. Hoewel ik dat avontuur met mijn gezin met veel enthousiasme tegemoet ga, neem ik het besluit om mijn raadszetel in te leveren niet lichtzinnig.

Toen ik in 2017 besloot mij kandidaat te stellen voor de gemeenteraad, had ik niet kunnen vermoeden hoezeer ik Voorschoten in mijn hart zou sluiten. Ik woonde hier nog niet lang en kandideerde me vooral vanuit de overtuiging dat we allen een verantwoordelijkheid hebben naar onze eigen leefomgeving. De keuze om in Voorschoten te gaan wonen was een rationele geweest – een mooi dorp in een groene omgeving en toch midden in de randstad – en mijn kandidatuur was erop gericht om die krachten van het dorp verder te versterken. Dat ik me ook emotioneel betrokken zou gaan voelen bij de toekomst en de inwoners van ons dorp, had ik toen niet zozeer verwacht. Toch is dat zo. Ik verbaas mezelf regelmatig als ik Voorschoten richting kennissen verdedig als hét mooiste dorp van Nederland of vrienden probeer te overtuigen hier een woning te zoeken.

Het is vanuit die liefde voor Voorschoten dat ik mezelf ook wel eens kan opwinden tijdens gemeenteraadsvergaderingen. Over besluiteloosheid en het gebrek aan heldere processen om van standpunten naar uitgevoerd beleid te komen. Of over de neiging om terug te komen op genomen besluiten en allerlei ontwikkelingen met elkaar te verknopen waardoor we geen consequenties meer kunnen overzien. In de neiging om altijd op zoek te gaan naar de perfecte oplossing voor Voorschoten, laten we te vaak als gemeenteraad kansen liggen om goede oplossingen daadwerkelijk te realiseren. Het maakt het raadswork soms frustrerend, maar de realisatie dat besluiteloosheid meestal het gevolg is van de oprechte wens om het goede te doen voor ons dorp, is ook hoopgevend. Want hoewel politieke meningsverschillen natuurlijk worden uitvergroot, heb ik de afgelopen jaren steeds mogen ervaren dat de eensgezindheid in de Raad eigenlijk groter is. Ik heb mogen samenwerken met tientallen Raads—en commissieleden, ambtenaren, wethouders en burgemeesters en heb ervaren dat iedereen vanuit de beste intenties handelt, met de oprechte wens om het beste voor Voorschoten te doen. Dat is niet overal en altijd vanzelfsprekend en moeten we koesteren.

Ik neem afscheid in de wetenschap dat de Voorschoten in goede handen is, dat er in de persoon van Patty Wijnen een fantastische opvolger voor mij klaarstaat en dat Jolien Schoot de voorzittershamer van de D66-fractie met verve van me zal overnemen.

Voor nu, dank voor de samenwerking.

Vriendelijke groet,

Adriaan Andringa